

De eerste wildwaterwedstrijd van Jos

Op herhaaldelijk aandringen van onze afgevaardigde voor toerisme Henri Klok zou Jos zijn kans ook maar eens wagen in een wildwaterwedstrijd. Rond de middag kwam Henri Klok hem afhalen en in volle vaart ging het dan naar Valkenswaard, waar de start werd gegeven voor de jaarlijkse Dommelrace. Alles verliep voor Jos naar wens tot op 100 meter van de aankomst, waar hij een stuwte diende te nemen. Toen hij op 20 meter van deze voor hem fatale hindernis gekomen was sloeg de schrik hem om het hart. Hij haalde nog eens diep adem, prevelde nog vlug een schietgebedje en stormde dan met al zijn jeugdige overmoed op de verradelijke hindernis af, doch in deze geweldige rush werd hij gehinderd door een horizontaal over het water hangende tak. De paddel werd hem uit de handen gerukt en sloeg hem in het gezicht, waarbij hij een blauw oog opliep. Tegelijkertijd verloor hij ook het evenwicht en kwam hij in het water terecht. Intussen was Henri Klok, die zich aan de aankomst had opgesteld om Jos tijdens zijn laatste meters aan te moedigen, reeds naar de plaats van het onheil gesneld en trachtte door zijn geschreeuw en zijn gebaren de omstaanders duidelijk te maken in welke hachelijke toestand Jos verkeerde, doch niemand van de toeschouwers bleek in staat Jos uit deze benarde situatie te redden, zodat Henri Klok met lede ogen moest aanzien hoe Jos van de stuw afdonderde en als een tol in het kolkende en bruisende water rondraaide. Toch verloor Jos hierbij niet in het minst zijn koelbloedigheid, maar zwom kermend en kreunend naar de oever, waar een inmiddels bijna radeloos geworden Henri Klok hem op het droge trok en hem trachtte op te beuren, doch dit alles kon niet verhelpen dat Jos verder bleef klagen en zich bekloeg over pijnen aan de rechter dikke teen, aan de ribbenkas en aan zijn linker oog, die inmiddels zo hevig gezwollen was dat ze bijna dicht was, doch toen men hem kwam melden dat tot overmaat van ramp zijn boot ook een grote scheur vertoonde en dat van zijn paddel geen spoor meer te vinden was, was Jos ineens alle pijn vergeten en trok op zoek, doch alle pogingen bleken vergeefs, zodat de terugreis zonder paddel moest aangevat worden. Tijdens de reis hielden ze zich uitsluitend met het probleem "de voorzitter" bezig. Hoe zouden ze die van het gebeuren het best op de hoogte stellen? Omdat Jos het niet aandurfde zomaar met de deur in huis te vallen, zou Henri Klok, die anders van geen kleintje vervaard is, maar zich nu toch bedenkelijk in het weinige haar dat hij nog bezit, krabde, de taak op zich nemen hem het minder heugelijke nieuws te melden. Doch deze stond bij hun aankomst reeds op de uitkijk en zag onmiddellijk aan de zenuwachtige gebaren van Henri Klok, die nu zelfs niet goed wist waar hij zijn auto het best zou parkeren, en aan het geschonden gelaat van Jos dat er iets misgelopen was en toen hij dan om nadere informatie vroeg, werd hem deze in stukken en brokken door Henri Klok verstrekt. Doch tegen alle verwachten in bleek de voorzitter deze keer, tot grote opluchting van Henri Klok en Jos, opvallend kalm, maar verbood hen nog ooit aan een wildwaterwedstrijd deel te nemen; een beslissing waarop hij echter later zou terugkomen.

